

Ryssland och Syrien

En studie av rysslands roll i det syriska inbördeskriget

Abstract

This essay examines especially Russia`s role in the civil war in Syria that started on 15 March year 2011. External actors` political views, their cooperation with Russia and their interests in Syria have also been processed in this paper. My methodology consists of qualitative text analysis. An open approach was used when I have practiced my textual analysis. This means that the investigation is controlled by the contents of the texts rather than my own thoughts. I have used all kinds of textual material that I think have been appropriate for my problem area. My primary material consists of reports and scientific studies such as newspapers, articles, journals, reports and research organizations online. My secondary material consists of books. It has been shown that the external relationship with Syria depends on various factors and how they are perceived as human rights, the global order, and the sovereignty of the people. Security dilemma, balance of power and multi polarity are concepts which belong to Russia's role in Syria along with other external actors. Russia has proven to have an economic role and a power political role in the civil war in Syria.

Nyckelord: civil war, revolution, realism, external actors, power, balance of power, polarity, security dilemma

Antal ord:

9758

Innehållsförteckning

1	Inledning	1
1.1	Syfte och frågeställning.....	2
1.2	Ämnesvalsmotivering.....	2
1.3	Avgränsningar	3
2.	Bakgrund	3
1.4	Disposition	5
2	Metod och material	6
2.1	Metod i form av kvalitativ textanalys.....	6
3	Teori.....	8
3.1	Realism.....	8
3.2	Revolutioner, demokratisering och externa aktörer	11
3.3	Krig	13
4	Analys	17
4.1	Ryssland och Syrien	17
4.2	Ryssland och andra externa aktörer.....	19
5	Avslutning	Fel! Bokmärket är inte definierat.
5.1	Sammanfattning	24
5.2	Teorianknytning	26
6	Referenser	Fel! Bokmärket är inte definierat.
6.1	Primärkällor.....	Fel! Bokmärket är inte definierat.
6.2	Sekundärkällor	Fel! Bokmärket är inte definierat.

1 Inledning

Externa aktörers politiska åsikter, deras samarbete med Ryssland och deras intressen i Syrien har format den rysk-syriska politiken som har förändrats över tid. Det som händer i Syrien idag är unikt eftersom det handlar om en akut intern konflikt utifrån en bred pågående process i Mellanöstern och Nordafrika som kallas för den *arabiska våren*. Omvärlden grälar om det som pågår i Syrien utifrån olika perspektiv på hur man ser och uppfattar den globala ordningen, den folkliga suveräniteten, mänskliga rättigheter, användandet av våld och ansvaret att använda våld snarare än att låta en konflikt själv lösa sig¹.

Ryssland har sedan länge alltid haft en bra relation med Syrien. Sedan 1960-talet till de tidiga åren av 1990-talet har Moskva hållit nära kvasi-allians relationer med huvudstaden Damaskus. Under den tiden styrdes Syrien av presidenten Hafez al-Assad som är fadern till Bashar al-Assad fram till år 2000 då Hafez al-Assad dog och sonen tog över makten. År 1980 skrev Ryssland och Syrien på ett avtal som handlade om att man skulle samråda ifall hot mot freden visade sig och för att kunna samarbeta militärt². Syrien är en av Rysslands största handelspartners och om den syriska regimen skulle falla så skulle Rysslands vapenhandel med landet falla i diket. Det är tack vare Ryssland som Syrien har lyckats med att arbeta upp en stark militär stat. Under åren 2007 och 2011 stod Ryssland för 72 procent av Syriens vapenimport. I januari år 2012 skrev den syriska regeringen på ett avtal där 550 miljoner dollar skulle gå åt ryska stridsplan³. I december 2011 avtalade Ryssland med Syrien om att sälja 36 nya stridsflygplan⁴.

Det främsta motivet bakom protesterna från den syriska befolkningen gentemot den syriska regeringen som började den 15 mars år 2011 berodde på några barn som hade fängslats och torterats för att de hade skrivit meningar på väggar mot den syriska regimen. Tanken om frihet för den syriska befolkningen hade sin grund i den här händelsen. Det var ingen slump att den syriska befolkningen ville starta en revolution. I Syrien har man en lång historia av kränkningar av mänskliga rättigheter, tortyr och fängslanden av civilbefolkningen⁵, ända sedan före detta presidenten Hafez al-Assads styre från 1970-talet. Sedan revolutionens början i mars år 2011 har det ekonomiska och

---

1 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.2

2 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.3

3 <http://www.newsmill.se/artikel/2012/03/22/oljan-g-r-att-ryssland-stoppa-intervention-i-syrien>

4 <http://www.sydsvenskan.se/varlden/ryska-helikoptrar-till-syrien/>

5 <http://www.dn.se/kultur-noje/debatt-essa/sondring-haller-revolutionen-i-syrien-stangen>

sociala läget i Syrien försämrats kraftigt och särskilt i de områden där den syriska armén befinner sig⁶. Det är beräknat att uppemot 90.000 människor kan ha mist livet i Syrien sedan kriget bröt ut. Minst 600.000 människor har tvingats fly landet och upp emot två miljoner har förflyttat sig till andra områden i Syrien⁷.

1.1 Syfte och frågeställning

Övergripande fråga:

Vilken roll spelar externa aktörer för revolutioner och inbördeskrig?

Huvudfråga:

Vilken roll spelar Ryssland i inbördeskriget i Syrien som startade den 15 mars år 2011?

Syftet med min uppsats är att redogöra för vilka externa aktörer, och hur dessa aktörer, är inblandade i inbördeskriget i Syrien och särskilt landet Ryssland.

1.2 Ämnesvalsmotivering

I början av mitt uppsatsarbete valde jag ett ämne som skulle handla om hur man har levt upp till barns rättigheter under inbördeskriget som startade i mars år 2011 i Syrien. Jag hittade relativt lite material om barns rättigheter i Syrien. Därför bestämde jag mig för att inrikta mig på något annat än just barns rättigheter, för om jag inte har tillräckligt med material så är det omöjligt att göra en kvalitativ textanalys som jag vill göra.

Jag valde att inrikta mig på Rysslands roll i kriget i Syrien istället för att jag kring det ämnet hittade tillfredsställande material, och främst för att Rysslands relation till Syrien intresserade mig.

---

⁶ DM5_Mellanostern och Nordafrika_Syrien, MR-rapport 2011, s.1

⁷ <http://www.svt.se/nyheter/varlden/ny-fredsplan-for-syrien-i-fn>

1.3 Avgränsningar

Min första undersökningsfråga besvaras inte, meningen är inte heller att jag ska besvara den, den finns som en övergripande fråga som ska hjälpa mig genom mitt material. Det är min andra fråga som är huvudfrågan och som jag söker svar på i min uppsats och som besvaras i avslutningsdelen.

Utöver Rysslands relation till Syrien och inblandning i inbördeskriget i Syrien kommer jag att diskutera varför inbördeskrig bryter ut och vilken roll externa aktörer spelar för att utlösa, påverka eller förhindra inbördeskonflikten i Syrien.

1.4 Bakgrund

Kränkningar av mänskliga rättigheter kommer alltid att finnas så länge landet Syrien förblir en diktatur. Sedan protesterna mot den syriska regimen som började den 15 mars år 2011 har läget för de mänskliga rättigheterna försämrats ännu mer i landet. En reform inleddes som svar på protestaktionerna och de internationella påtryckningarna och innebar bland annat att undantagslagarna från år 1963 avskaffades, säkerhetsdomstolen togs bort, rätten till att demonstrera korrigerades och nya medielagar och partilagar skapades. Då det finns begränsningar av rätten till föreningsfrihet är det svårt och ibland olagligt för rättighetsorganisationer att finnas i landet. De som motsätter sig den syriska regimen kontrolleras och får inte resa, hotas och döms till fleråriga fängelsestraff⁸.

Den syriska staten är en republikansk och en diktaturisk stat. Den som representerar makten är presidenten Bashar al-Asaad. Sedan år 2000 styr han efter sin fader Hafez-al Assad. Den syriska presidenten kan få styra i sju år och måste vara muslim enligt den syriska regeringen. Befolkningen i Syrien kan bara rösta på den presidentkandidat som utsetts av parlamentet. Den syriska presidenten Bashar al-Assad har den största makten i landet tillsammans med olika lojala partier gentemot det politiska systemet i landet. Nationella progressiva fronten, Baathpartiet och oberoende partiet är de mest framträdande partierna i Syrien. Det hålls allmänna val för medborgarna vart fjärde år och trots det har de inte möjlighet att rösta bort systemet. Det senaste presidentvalet hölls den 27 maj år 2007. Enligt officiella uppgifter röstade 97,6 procent av väljarna för presidenten Bashar al-Assad. Valdeltagandet uppges officiellt ha varit 95,8 procent. Under valet år 2007 vann partiet Nationella progressiva fronten 169 mandat, Baathpartiet

---

⁸ DM5_Mellanostern och Nordafrika_Syrien, MR-rapport 2011, s.1

134 mandat och oberoende partiet 81 mandat. I det senaste valet från år 2012 vann partiet Nationella progressiva fronten en majoritet av platserna i parlamentet. Endast 51 procent av den syriska befolkningen röstade i parlamentsvalet år 2012⁹. Med den nya konstitutionen skapades en ny lag om att presidenten skulle få sitta längre, i två sjuåriga mandatperioder istället för en sjuårig period som förr. Den syriska presidenten Bashar al- Assad sitter nu i sin andra mandatperiod som löper ut år 2014¹⁰. Från det senaste valet år 2012 sägs det att den nya konstitutionen som valdes var mer till fördel för presidenten och inte för befolkningen. Presidenten Bashar al- Assad lovade att inom tre månader ordna allmänna val efter parlamentsvalet. Detta trodde oppositionen i Syrien inte på med tanke på våldet som fortsätter än idag i landet¹¹.

Tillsammans med stormakterna Ryssland och Kina gick den syriska presidenten Bashar al-Asaad med på FN:s fredsplan som före detta FN-chefen Kofi Annan presenterade under år 2012. Fredsplanen är ett viktigt första steg för att få stopp på våldet i Syrien, att utsatta människor i landet får hjälp och att det skapas utrymme för en politisk dialog utifrån med Syrien. Fredsplanen går ut på att regeringen och de oppositionella i Syrien slutar att använda våld och att regimen drar sig tillbaka ifrån områden där de oppositionella finns, samt att regimen och de oppositionella grupperna förhandlar med varandra. Med fredsplanen är målet även att regeringen i Syrien tillåter hjälporganisationer att få tillträde till landet så att de kan hjälpa utsatta människor i landet med mat och medicin¹². Trots att fredsplanen accepterades av den syriska presidenten Bashar al-Asaad har den inte fullföljts i praktiken. Våldet fortsatte att pågå och till och med ökade i landet.

En ny fredsplan håller på att göras med hjälp av FN just nu, med samma princip som förr om att våldet ska stoppas och att regimen ska dra sig tillbaka. Det nya med fredsplanen är att en senat ska inrättas och som ska ansvara för övervakning av en maktväxling. Det är planerat att övergångsparlamentet ska få 140 medlemmar där 102 personer ska vara folkvalda av FN och 38 personer ska vara valda av regimen, oppositionsgrupper och religiösa institutioner¹³.

Stormakterna Ryssland och Kina har länge varit det största hindret för en omvärldspolitik mot det som händer i Syrien¹⁴.

---

9 <http://www.landguiden.se/Lander/Asien/Syrien/Politiskt-System>

10 <http://www.gp.se/nyheter/varlden/1.836492-utkast-till-ny-grundlag-i-syrien>

11 <http://www.dn.se/nyheter/varlden/sjukt-skamt-med-allmanna-val-i-syrien>

12 <http://www.svt.se/nyheter/varlden/assad-uppges-acceptera-fn-s-fredsplan-hillary-clinton-vill-se-omdelbara-handlingar>

13 <http://www.svt.se/nyheter/varlden/ny-fredsplan-for-syrien-i-fn>

14 <http://www.fn.se/syrien/om-kampanjen/fn-forbundet-om-situationen-i-syrien/samling-i-fn-kravs-mot-syrien1/>

1.5 Disposition

I det första kapitlet, som jag valt att kalla inledning, behandlas mitt syfte och mina frågeställningar, min ämnesvalsmotivering, de avgränsningar jag har gjort, en bakgrund om det politiska systemet i Syrien och dess förändring och FN:s fredsplan presenteras och slutligen dispositionen av min uppsats.

I det andra kapitlet presenteras och beskrivs min valda metod, nämligen kvalitativ textanalys och min tillämpning av den. Det bearbetade materialet presenteras och motiveras.

I det tredje kapitlet berörs den teoretiska delen. Jag presenterar i första hand teorier kring krig, revolutioner och internationell politik. Teoridelen innehåller även demokratiseringsteorier.

I det fjärde kapitlet genomförs själva analysen. Ryssland roll i Syrien och Ryssland och andra aktörers roll diskuteras.

I det femte kapitlet, som jag valt att kalla avslutning, sammanfattas tidigare avsnitt. Slutsatser och resultat presenteras och min huvudfråga besvaras.

2 Metod och material

Anledningen till att jag valde att studera just Syrien av alla länder i Mellan Östern som genomgått revolutioner under namnet den arabiska våren är för att inbördeskriget i Syrien fortfarande pågår och är aktuellt. Samt för att jag känner mig bekvämast i att ha valt ett land som Syrien som jag har starka kopplingar till och rötter i. Nedan presenteras och beskrivs min tillämpning av kvalitativ textanalys. Mitt material i form av primärkällor och sekundärkällor presenteras också.

2.1 Metod i form av kvalitativ textanalys

För att besvara min frågeställning har jag använt mig av kvalitativ textanalys. En av metodens fördelar är att man genom att läsa texter grundligt kan komma åt saker som ligger dolt under ytan¹⁵. Ett öppet förhållningssätt har använts när jag har genomfört min textanalys. Det innebär att undersökningen styrs av innehållet i texterna snarare än mina egna tankar¹⁶. Jag har använt mig av all sorts textmaterial som jag tycker har varit lämpligt för mitt problemområde. Jag har studerat texterna mycket noga för att kunna reflektera över de och för att kunna förstå innehållet i dem. Att systematisera innehållet i texterna innebär att lyfta fram och göra sig förstådd på dem delar¹⁷ som anses viktiga för forskningsproblemet.

I början av mitt uppsatsarbete valde jag ett ämne som skulle handla om hur man har levt upp till barns rättigheter under inbördeskriget som startade i mars år 2011 i Syrien. Jag hittade relativt lite material om barns rättigheter i Syrien. Därför bestämde jag mig för att inrikta mig på något annat än just barns rättigheter, för om jag inte har tillräckligt med material så skulle det vara omöjligt att göra en kvalitativ textanalys i min uppsats som jag tänkte göra. Jag valde att inrikta mig på Rysslands roll i kriget i Syrien istället för att jag kring det ämnet hittade tillfredsställande material och främst för att vad som ligger bakom Rysslands relation till Syrien intresserade mig.

Mitt primärmaterial består av utredningar och vetenskapliga undersökningar såsom tidningsartiklar, journaler, en rapport och forskningsorganisationer på nätet. Mitt sekundärmaterial består av böcker. När det gäller tidningsartiklarna så

---

¹⁵ Esaiasson m.fl. *Metodpraktikan*, 2007, s.237

¹⁶ Esaiasson m.fl. *Metodpraktikan*, 2005, s.240

¹⁷ Esaiasson m.fl. *Metodpraktikan*, 2005, s.234

har jag bland annat använt artiklar från *Sydsvenskan*, *Dagens Nyheter*, *Göteborgs Posten*, *Sveriges television* och *Newsmill*. Andra internetkällor som jag har använt mig av är Landguiden, Human Rights Watch, Förenta nationerna- FN och en rapport från Utrikesdepartementets hemsida om mänskliga rättigheter i Syrien. Jag har använt journaler ifrån en kurslitteraturlista på kursen ARAH23 som handlar om demokrati och mänskliga rättigheter i Mellanöstern. En forskningsorganisation på nätet som jag har använt heter Carnegie och har sitt säte i Moskva, där heter forskningsorganisationen Carnegie Moscow Center och är världens första globala forskningsorganisation. Carnegie etablerades som en del av Carnegie Endowment for International Peace från Washington DC och har säten i Bryssel, Beirut och Beijing¹⁸.

Jag har valt ett brett material, alltså använt flera olika källor för att besvara min frågeställning. Fördelen med att välja brett är att jag minskar risken för att missa något viktigt. Nackdelen är att jag ökar risken för att min undersökning bekräftar mina egna fördomar¹⁹243.

De böcker som har kommit till användning är metodböcker såsom *Metodpraktikan*. Teoridelen i min uppsats är hämtat utifrån böcker om internationell politik och krig och böcker om revolutioner och externa aktörer. Böckerna heter *Internationella relationer*, *Om krig och fred- en introduktion till freds- och konfliktstudier*, *Revolution and World Politics* och *Revolution and War*.

---

¹⁸ <http://carnegie.ru/about/?lang=en>

¹⁹ Esaiasson m.fl. *Metodpraktikan*, 2005, s.243

3 Teori

Jag har valt att lyfta upp realism, revolutioner, demokratisering och externa aktörer och krig i min teoridel för att alla på ett eller annat sätt är relevanta som utgångspunkt för att besvara mitt problem, och för att kunna förstå det principiella problemet i ett sammanhang. Realism till exempel diskuterar *maktbalans*, *säkerhetsdilemmat*, *polaritet* och hur stater interagerar med varandra inom internationell politik.

3.1 Realism

Realismen vill förklara varför internationell politik inte förändras eller hittills inte har förändrats över tid. Till skillnad från internationell politik har nationell politik och internationell ekonomi kontinuerligt förändrats över tid i takt med *demokratisering*, *industrialisering* och *liberalisering*. I kontrast till detta har internationell politik bestått av *krig*, *konflikt* och *misstänksamhet*. Realismens största svaghet ligger i just det här paradoxala förhållandet. Därför tar man inte alls hänsyn till varken kultur, ekonomi eller ideologi inom realismen för att kunna förstå varför verkligheten ter sig som den gör inom nationell och internationell politik²⁰. Modern realism utvecklades under 1930-talet, och särskilt efter andra världskriget, i följd med vad som uppfattades som internationell rätt, moral och internationella organisationer²¹. Realisterna betonar att internationella relationers innebörd och förståelse alltid har utgått från begreppet *makt*²².

Realismens ursprung härstammar från klassiska filosofer som Thukydides (ca.460-399 f.Kr.), Niccolò Machiavelli (1469-1527) och Thomas Hobbes (1588-1679)³⁵. Dessa olika personer har olika syn inom realism. Den grekiska historikern Thukydides är känd för sin historia över kriget mellan de grekiska städerna Sparta och Aten. Staters utrikespolitik i hans forskning har begränsade handlingsutrymmen. I sin studie är makt oftast ojämnt fördelad. För att överleva måste man anpassa sig till verkligheten. De starka i ett samhälle gör precis som de vill och de svaga måste acceptera hur verkligheten ter sig. Anledningen till att det

---

²⁰ Gustavsson-Tallberg, *Internationella relationer*, 2006, s.35

²¹ Gustavsson-Tallberg, *Internationella relationer*, 2006, s.35-36

²² Gustavsson-Tallberg, *Internationella relationer*; 2006, s.36

uppstod ett krig mellan de grekiska staterna Aten och Sparta förklarar Thukydides bero på att Sparta som var dominant rent maktmässigt såg Atens militära styrka som ett hot. För att inte förlora sin makt gentemot staden Aten startade Sparta ett förebyggande krig med Aten²³.

Historikern Machiavellis forskning kring internationell politik har sin grund i en statsledares ansvar för sin stat och en statsledares ansvar för sina medborgare i staten. En statsledare, eller prins som Machiavelli kallar det, är att kunna sköta sin stat och försäkra sina medborgare om välbefinnande och säkerhet. En statsledare får inte följa moraliska principer utan bör följa maktpolitiska principer under alla omständigheter. Det viktigaste av de maktpolitiska principerna är att väga sina egna intressen och sin egen makt mot andras intressen och makt. Om en statsledare inte gör så kan denna misslyckas med omhändertagandet av sin stat och sina medborgare²⁴.

Den brittiska filosofen Hobbes utgår från en verklighet utan någon form av styrelse i sin forskning. Människor som lever i ett sådant tillstånd skulle ständigt frukta varandra och vem som helst och närsomhelst skulle kunna dödas eller bli bestulen av någon annan. För att kunna göra sig av med den här skrällen skulle skapandet av en stat med tillämpade lagar leda till viss ordning och reda. Existensen av flera stater skulle dock skapa ett internationellt säkerhetsproblem men lösa det individuella säkerhetsproblemet²⁵. Den rädsla som människor upplever i naturtillståndet upplever stater i det internationella naturtillståndet, eller den internationella anarkin som Hobbes kallar det²⁶. Två särskilda konsekvenser av anarkin är för det första att internationell politik ständigt består av redan existerande krig eller möjlighet för krigsutbrott. För det andra kan anarkin förstås av att en grupp människor är fria från andra grupper av människor. Den frihet som staten fick av människor i naturtillståndet blir kompenserad av den frihet som anarkin försöker skydda gentemot världsmakten²⁷.

De här olika idéerna som de olika filosoferna forskade om skapade en bild på nytt av hur internationella relationer fungerar för akademiska studier av internationell politik under 1930-talet och framåt. Efter första världskriget inriktade flera forskare sina studier på att förstå orsakerna till krig för att kunna förhindra nya krigsutbrytelser. Utgångspunkten i deras forskning var liberal. Grunden för liberalism är tron på framsteg. Genom samarbete och skapandet av internationella organisationer trodde man det skulle vara möjligt att skapa evig fred²⁸.

Realismen presenterar tre centrala begrepp i analys av den internationella anarkin och staters motiv i att skaffa säkerhet. Dessa tre begrepp är *säkerhetsdilemmat*, *maktbalans* och *polaritet*²⁹.

---

²³ Gustavsson-Tallberg, *Internationella relationer*, 2006, s.36

²⁴ Gustavsson-Tallberg, *Internationella relationer*, 2006, s.36

²⁵ Gustavsson-Tallberg, *Internationella relationer*, 2006, s.36

²⁶ Gustavsson-Tallberg, *Internationella relationer*, 2006, s.36-37

²⁷ Gustavsson-Tallberg, *Internationella relationer*, 2006, s.37

²⁸ Gustavsson-Tallberg, *Internationella relationer*, 2006, s.37

²⁹ Gustavsson-Tallberg, *Internationella relationer*, 2006, s.39

Ett anarkiskt internationellt system kommer alltid att präglas av militär makt, på det sättet att pålitligheten till andra stater är obefintlig och därför måste varje stat skaffa sig militära resurser för sin egen säkerhet. Det problem som uppkommer i följd med att en stat skaffar sig militära resurser är att tolka vad avsikten är med den militära utrustningen som en stat skaffat sig. Det är omöjligt att veta om en stats avsikt är att skydda sig själv eller att skaffa makt på ett offensivt sätt i förhållande till andra stater. Följden blir att andra stater gör likadant genom att också skaffa sig militära resurser för att kunna bemöta det hot man upplever av andra stater som redan skaffat sig militär utrustning. Resultatet av denna process kallas för *upprustningsspiral*. Det går inte att genom samarbete stater emellan försöka stoppa den här spiralen eftersom staterna inte kan lita på varandra³⁰. Det är lockande att starta krig istället innan andra stater hinner utveckla sig mer³¹. Det här tillståndet kallar realisterna för säkerhetsdilemmat. Varje stats säkerhet leder till en kollektiv osäkerhet och är ett dilemma eftersom varje stats strävan efter att uppnå säkerhet minskar vartenda annan stats säkerhet. Det finns bara ett sätt att förhindra att detta säkerhetsdilemma leder till krig. Genom att stater i det internationella systemet skapar maktbalans kan krig undvikas. Maktbalans innebär att stater uppfattar att de har lika mycket militära resurser som andra stater, och lika stor möjlighet som andra stater att snabbt skaffa fler resurser. I det här fallet är det kostsamt och för farligt att kriga med andra stater. Därför håller staterna istället uppsikt för varandra kontinuerligt. Maktbalans är mer eller mindre en följd av en naturlig logik och är inte så mycket av en medveten politik. Det naturliga är att de starka staterna förblir ungefär lika starka och de svaga staterna hamnar utanför eller inte spelar någon roll³².

På ett sätt har det varit lättare att upprätthålla maktbalans mellan stater som skaffat sig kärnvapen. Kärnvapenmakter skulle inte föra krig med varandra. Samtidigt blir det i detta fall lättare att identifiera maktbalanser. Beslut om att införa militära interventioner mot statsmakter som inte har kärnvapen blir följden. Man ska dock inte överskatta kärnvapnets betydelse i krig. Det visade sig att USA och Ryssland som hade kärnvapen blev besegrade av Nordvietnam och Afghanistan som inte ägde några kärnvapen, trots den beräknade maktbalansen hos de svagare staterna³³.

Det andra begreppet polaritet har en väsentlig betydelse för om en viss fred länder emellan kan bevaras eller inte. Stormakterna och deras antal är avgörande för hur den internationella politiken kommer att se ut. Det finns två former av polaritet, bipolaritet och multipolaritet. I ett bipolärt system ingår två stormakter och spänningen mellan dessa två stormakter skulle forma den internationella politiken. Svagare stater skulle ta del av stormakternas strategier för att vinna fördelar från sin stormakt, eller spela ut stormakterna mot varandra om möjligt³⁴.

---

³⁰ Gustavsson-Tallberg, *Internationella relationer*, 2006, s.39

³¹ Gustavsson-Tallberg, *Internationella relationer*, 2006, s.39-40

³² Gustavsson-Tallberg, *Internationella relationer*, 2006, s.40

³³ Gustavsson-Tallberg, *Internationella relationer*, 2006, s.40-41

³⁴ Gustavsson-Tallberg, *Internationella relationer*, 2006, s.41

Enligt realisterna är bipolära internationella system de mest stabila systemen. För att det dels är lätt att bedöma maktbalansen, och dels för att det inte ingår någon tredje part som kan påverka balansen genom att skifta mellan de olika allianserna i det internationella systemet. Multipolära system är mycket vanligare. I dessa system finns det tre eller fler stormakter som antingen balanserar eller krigar mot varandra³⁵.

3.2 Revolutioner, demokratisering och externa aktörer

Författaren Fred Halliday beskriver i ett kapitel om krig och revolution på vilket sätt krig och revolution hänger ihop och skiljer sig åt.

Krig under en revolution är ett instrument för att uppnå *makt*³⁶. Vissa forskare har påpekat att krig och revolutioner liknar varandra rent processmässigt. Behaviouralistens tolkning av revolution är *inbördeskrig* och den marxistiska tolkningen av revolution är *klasskrig*³⁷. En *revolution* grundas på en instabil konflikt mellan en politisk rörelse och en stat där båda utgör samma befolkning och territorium. Medans *krig* består av en konflikt mellan två olika stater där varje stat har sitt eget territorium och sin egen befolkning. I revolutioner är de två olika parterna inte överens på grund av de varierande ideologiska programmen som består av olika sociala intressen. Slutligen är revolutioner konflikter om strävan efter makt och legitimitet inom stater. Krig kan däremot handla om oenigheter kring territorium eller ekonomiska politiska frågor.

I sin journal "The Fourth Wave: Revolution and Democratization in the Arab Middle East" beskriver författaren Muhamad Olimat demokratiseringsvågor som svept över världen i historisk tid och i modern tid i Mellanöstern och hur omvärldens reaktioner varit på dessa demokratiseringsvågor. Den första demokratiseringsvågen under andra världskriget omvandlade Tyskland, Italien och Japan till demokratier. Den andra demokratiseringsvågen under de tidiga åren av 1970-talet omvandlade även Portugal, Spanien och flera andra länder till demokratier. Den tredje demokratiseringsvågen ledde i samband med Sovjetunionens upplösning och Berlinmurens fall till flera länders omvandling till demokratiska stater i östra och västra Europa³⁸.

---

³⁵ Gustavsson-Tallberg, *Internationella relationer*, 2006, s.42

³⁶ Halliday, *Revolution and world politics*, 1999, s.235

³⁷ Halliday, *Revolution and world politics*, 1999, s.236

³⁸ Olimat, Muhamad, 2011. "The Fourth Wave: Revolution and Democratization in the Arab Middle East, *Journal of international women's studies*, vol.12, nr 3, s.1

Det arabiska folket firade med resten av världen det plågsamma krigets slut och samtidigt avundades tyskarnas framgång i att ha enat sitt land. Arabvärlden ville gärna vara en del av den tredje demokratiseringsvågen och hoppades få stöd av västvärlden. Resultatet blev att arabländerna istället motsatte sig förändring och all sorts demokrati och istället tog fasta på sin statsmakt ännu mer³⁹.

Algeriet var under den här tiden för arabvärlden ett exempel på ett land som genomgått en demokratisk process. Algeriets president på den tiden, Ben Jaded, tillät allmänna val och lämnade sin post. För första gången genomfördes valen med stor öppenhet och frihet. När det visade sig att muslimerna i landet fick flest röster tog militären över makten. Därefter startades ett inbördeskrig där över 200.000 människor miste livet. Externt stöd var då inte tillgängligt eftersom en allians mellan de som styrde i landet och utländska intressen förstärkte statens roll och försvagade det framväxande civilsamhället i Mellan Östern. Mer än i någon annan del av världen tog den här verkligheten vara på militärdiktaturer och auktoritära styren i regionen Mellan Östern⁴⁰.

Västvärlden, och särskilt Frankrike och Storbritannien, har varit det största hindret för demokratisering i arabvärlden då man aldrig visat stöd för detta. I mellan östern har västvärlden tagit ställning genom ett felaktigt antagande, att västländernas intressen bäst tillgodoses i samarbete med auktoritära stater och inte demokratiska stater. Ett annat antagande från västerländskt håll är att araber och muslimer är inkapabla att skapa demokratiska regeringar eftersom deras politiska kultur är oförenlig med moderna former av demokrati⁴¹.

Det finns två olika tankeskolor som dominerar när det gäller synen på demokratisering i arabvärlden: *den exceptionella diskursen och kompatibilitetsdiskursen*. Den exceptionella förklarar att Mellan Östern är immun mot demokrati på grund av den muslimska politiska kulturen som finns i arabländerna och som inte matchar universella demokratiska värderingar. Statsvetaren Samuel P. Huntington (1927) var en av anhängarna bakom den exceptionella diskursen. Hans *Clash of Civilization* var grunden i forskningen om regionen Mellan Östern, särskilt på 1990-talet dominerade denna diskurs. Kompatibilitetsdiskursen förklarar tvärtom att islam och politisk kultur i arabvärlden inte är mindre förenliga med demokrati än andra religioner och kulturer⁴². Hudson(vem) var en av anhängarna bakom denna diskurs.

Efter terroristattacken den 11 september år 2001 ställde sig den före detta amerikanska presidenten Bush och hans anhängare mot begreppet demokratisk exceptionalism och förespråkade istället starkt demokratisering i arabvärlden. Bushadministrationen trodde på demokratisering som det bästa sättet för stabilitet och samhörighet och det bästa medlet för att bekämpa terrorism. President Bush uttryckte det så här:

---

³⁹ Journal, s.1

⁴⁰ Journal, s.1

⁴¹ Journal, s.1-2

⁴² Journal, s. 2

“Are the people of the Middle East somehow beyond the reach of liberty? Are millions of men and women and children condemned by history or culture to live in despotism? Are they alone never to know freedom, and never even to have a choice in the matter? I, for one, do not believe it. I believe every person has the ability and the right to be free. ...More than half of all Muslims in the World live in freedom under democratically constituted governments. They succeed in democratic societies, not in spite of their faith, but because of it. A religion that demands individual moral accountability, and encourages the encounter of the individual with God is fully compatible with the rights and responsibilities of self-government”⁴³.

3.3 Krig

Inget år sedan år 1946 har varit utan väpnad konflikt i världen. Det har pågått cirka 29 väpnade konflikter varje år enligt en forskningsstudie vid Uppsala universitet⁸³. Det finns stora skillnader mellan länder och över tid när det gäller när och var väpnade konflikter uppkommer. *Fred* är vanligare än *krig*. Varje år som några stater är inblandade i krig är det fler utomstående länder som upplever fred⁴⁴. Inom konfliktstudier definierar man krig som *storskaligt organiserat våld mellan politiskt organiserade grupper*. Man skiljer mellan *mellanstatliga* och *inomstatliga krig*. Inom mellanstatliga krig är aktörer stater i det internationella systemet. I inomstatliga krig är staten en part och en icke-statlig organiserad grupp den andra parten. För att kunna skilja väpnade konflikter från krig studeras antalet personer som omkommit under krig. Till *väpnade konflikter* räknar man att minst 25 personer ska ha omkommit i ett krig. Till *krig* räknar man att minst 1000 personer ska ha omkommit under striden. *Politisk oförenlighet* är också vanligt förekommande i krig. Forskningen vid Uppsala universitet skiljer mellan krigskonflikter där den politiska oförenligheten handlar om territoriell självständighet eller autonomi. Eller också kan den politiska oförenligheten handla om organiseringen av statsmakten.

Hegemoniska teorier förklarar att risken för krig är lägst då makten innehas av en dominerande stat i det internationella systemet. Realisterna påpekar tvärtom att det i *ett multipolärt system* där flera stormakter kan balansera sin makt mot varandra är mindre sannolikt att krig skulle uppstå. Neorealisterna anser att två stormakter i *ett bipolärt system* skulle leda till mindre risk för krig⁴⁵. Risken för krig enligt de hegemoniska teorierna är störst då makt förskjuts och stater som fått

---

⁴³ Journal of international women`s studies Vol.12#3, s.2

⁴⁴ Aggestam-Höglund, *Om krig och fred*, 2012, s.84

⁴⁵ Aggestam-Höglund, *Om krig och fred*, 2012, s.85

ökande militär makt utmanar den existerande hegemonen, då hotas systemets status quo⁴⁶.

Det är lägre risk för länder som har demokratiska politiska system att råka ut för krig än för länder med icke-demokratiska system enligt teorin om den *demokratiska freden*. Politiska ledare inom demokratiska politiska system är begränsade till att använda våld. Inom demokratiska system underlättar det fria informationsflödet att hitta fredliga politiska lösningar när det uppstår problem mellan stater. Demokratiska stater borde ha en lägre risk för konflikt till skillnad från till exempel diktaturer som hindrar fredliga sätt att uttrycka politiskt motstånd. När man tar de politiska friheterna från människor blir dessa människor aggressiva och mer benägna till att använda våld⁴⁷. Även fast människor i auktoritära stater har viljan att använda våld och vapen så har de inte lika stor möjlighet till att organisera sig. Följden blir att staten bemöter deras vilja med våld. Samtidigt kan det finnas större risk för en viss stat att drabbas av inbördeskrig ifall samhällsutvecklingen i staten rör sig mot demokrati. Demokratisering innebär *att makten i ett samhälle ändras utefter nya principer*. Gamla grupper i samhället förlorar sin makt och nya grupper konkurrerar om att få ökat inflytande. Ett land som vill utvecklas i demokratisk riktning karaktäriseras oftast av svaga institutioner och ett svagt civilsamhälle. Medierna i ett detta samhälle försöker uppnå större press- och yttrandefrihet. Resultatet blir att politiker försöker skaffa sig stöd genom existerande konfliktgrupper i samhället, såsom etniska och religiösa motståndsgrupper. Eller till och med manipulera fram nya konflikter genom fientliga fälttåg⁴⁸. Under den här processen och innan demokratiska institutioner konsoliderats, finns det stor risk att grupper som tillhör den nya eliten och gamla eliter utmanar staten med våld⁴⁹.

Ekonomiska faktorer samverkar med *politiska faktorer* i den bemärkelsen att en politisk utveckling mot demokrati inom till exempel inbördeskrig bara skulle fungera ifall där fanns en ganska hög ekonomisk utveckling. I fattiga länder är strävanden efter att ha politiska positioner så höga att benägenheten av att använda sig av våld för att uppnå dessa positioner är väldigt stor. Kenya, Indien och Nigeria är länder som haft våldsamer i samband med politiska val⁵⁰. *Liberala teorier* påpekar att viss laglöshet inom det internationella systemet kan arbetas bort genom ett politiskt och ekonomiskt samspel stater emellan. Handeln mellan staterna leder till ömsesidigt beroende som i sin tur skapar gemensamma politiska intressen. Handelsband är inte bara positivt. De ekonomiska vinster som handeln stater emellan skapar kan lätt gå förlorade då vissa stater använder militära vapen som maktmedel, därför att den här typen av maktmedel kostar

---

⁴⁶ Aggestam-Höglund, *Om krig och fred*, 2012, s.86

⁴⁷ Aggestam-Höglund, *Om krig och fred*, 2012, s.86

⁴⁸ Aggestam-Höglund, *Om krig och fred*, 2012, s.87

⁴⁹ Aggestam-Höglund, *Om krig och fred*, 2012, s.87-88

⁵⁰ Aggestam-Höglund, *Om krig och fred*, 2012, s.88

väldigt mycket pengar⁵¹. Det går att säkra tillgången till nödvändiga resurser genom handel. På så sätt är handel mer kostnadseffektivt än militärt maktbruk⁵².

Fattiga länder med lågt BNP (bruttonationalprodukt) löper större risk än rika länder att drabbas av politiskt våld. Forskningen kring orsaker till krigs uppkomst har särskilt lagt vikt på drivkrafter bakom uppror. I fattiga länder legitimerar upprorsgrupper sitt våldsanvändande genom att understryka att avsikten är att förbättra levnadsvillkoren för befolkningen i landet, och att göra skola och sjukvård tillgänglig. Det är ekonomiska orättvisor och det politiska missnöjet som utgör grunden till att upprorsgrupper i det samhället mobiliserar sig. Skulden för det instabila läget läggs på dåligt ledarskap, utbredd korruption och en ekonomisk politik som mer gynnar den politiska elitens privata intressen än befolkningen i landet. Det behöver inte vara de fattigaste som gör uppror. De fattiga kan nöja sig med att säkra sin egen överlevnad. Det är när de ekonomiska villkoren förbättrats och inte når alla samhällsmedlemmar i lika hög grad som aggression och ilska uppstår hos dessa grupper. *Relativ deprivation* innebär att en grupp människor inte upplever att de äger tillgångar som överensstämmer med vad de har rätt till, (i jämförelse med andra grupper, individer eller över tid). Det är dessa orättvisor som är de främsta drivkrafterna bakom inbördeskrig⁵³.

Vissa forskare anser att *möjlighetsstrukturer* är viktigare än *incitamentsstrukturer* för att förstå variationer i konfliktrisk. Fattiga människor som är utan jobb och utbildning ansluter sig gärna till en rebellrörelse då detta kan leda till en förbättrad ekonomisk situation. Fattigdom skapar också svaga stater som har mindre möjlighet att krossa ett uppror jämfört med stater i ekonomiskt utvecklade samhällen. De inkomster som konflikter genererar kan vara en viktig förklaring till varför krig uppkommer och fortsätter. Inkomster från illegal handel med naturresurser, kidnappningar med lösesummor, smuggling av droger är exempel på ekonomiska processer som i skymundan av en aktuell konflikt kan skapa stora inkomster åt personer som är inblandade i de ekonomiska processerna⁵⁴. Krig uppstår således i samband med *ekonomiska möjlighetsstrukturer* som gör deltagandet i en rebellgrupp lönsam. Girighet snarare än orättvisor är därför den drivkraften som avgör varför vissa rebellgrupper mobiliserar framgångsrikt och andra inte⁵⁵.

---

⁵¹ Aggestam-Höglund, *Om krig och fred*, 2012, s.88

⁵² Aggestam-Höglund, *Om krig och fred*, 2012, s.88-89

⁵³ Aggestam-Höglund, *Om krig och fred*, 2012, s.89

⁵⁴ Aggestam-Höglund, *Om krig och fred*, 2012, s.90

⁵⁵ Aggestam-Höglund, *Om krig och fred*, 2012, s.90-91

4 Analys

Genom att ha studerat texterna noga har jag sammanfattat de viktigaste delarna av Rysslands relation till Syrien och roll i inbördeskriget, och Rysslands roll i förhållande till andra externa aktörer under kriget. Externa aktörers inblandning i kriget beskrivs också parallellt med förhållandet till Ryssland.

4.1 Ryssland och Syrien

När det gäller Syrien grälar omvärlden om det som pågår i Syrien utifrån olika perspektiv på hur man ser och uppfattar den globala ordningen, den folkliga suveräniteten, mänskliga rättigheter, användandet av våld och ansvaret av att använda våld snarare än att låta en konflikt själv lösa sig⁵⁶.

Ryssland har sedan länge alltid haft en bra relation med Syrien. Sedan 1960-talet till de tidiga åren av 1990-talet har Moskva hållit nära kvasi-allians relationer med huvudstaden Damaskus. Under den tiden styrdes Syrien av presidenten och fadern till Bashar al-Assad, Hafez al-Assad,, fram till år 2000 då Hafez al-Assad dog och sonen tog över makten. År 1980 skrev Ryssland och Syrien på ett avtal som handlade om att man skulle samråda ifall hot mot freden visade sig och för att kunna samarbeta militärt⁵⁷. Syrien är en av Rysslands största handelspartner och om den syriska regimen skulle falla så skulle Rysslands vapenhandel med landet falla i diket. Det är tack vare Ryssland som Syrien har lyckats med att arbeta upp en stark militär regim. Under åren 2007 och 2011 stod Ryssland för 72 procent av Syriens vapenimport. I januari år 2012 skrev den syriska regimen på ett avtal där 550 miljoner dollar skulle gå åt ryska stridsplan⁵⁸. Faktum är att de ryska vapenproducenterna kan gå med förlust ifall den syriska presidentens regim skulle falla. Detta betyder ytterst mycket för den ryska regeringen rent byråkratiskt och man vill helst undvika det⁵⁹. Rysslands relation till Syrien kan förklaras ytterligare av inbördeskriget som startade i Syrien år 1982 då den syriska regimen krossade ett uppror i staden Homs och tog 20.000 människors liv. Trots det brutala som hände kunde Ryssland inte komma med invändningar då den syriska presidenten

---

56 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.2

57 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.3

58 <http://www.newsmill.se/artikel/2012/03/22/oljan-g-r-att-ryssland-stoppar-intervention-i-syrien>

59 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.8

Bashar al-Assad var och än idag är Rysslands mest säkra insats i regionen Mellanöstern⁶⁰.

Det påstås att kriget i Syrien har varit ett bra tillfälle för den ryska flottan att bevisa sin existens. Fartyg från alla ryska flottor monterades i östra medelhavet i januari år 2013 för att göra sina största marina övningar sedan Sovjetunionens fall år 1991. Målet med dessa övningar var Rysslands taktik att leverera för omvärlden att den ryska flottan var tillbaka igen efter 20 års frånvarande⁶¹. Ryssland har tagit frågan om användandet av kemiska vapen i Syrien seriöst. Påståendet om hot om att en kemisk attack i Syrien kanske skulle kunna bryta ut tycker ryssarna kan vara ett skäl till att USA-ledd militär ingriper i Syrien. Så som man från år 2003 då Ryssland anklagade Irak för att ha tillverkat kemiska massförstörelsevapen. Ryssarna ställer sig på den syriska regeringens sida som då förklarat varför kemiska vapen finns. Enligt Syrien finns kemiska vapen i landet för att avskräcka yttre ingripanden i landet. Det främsta hotet är enligt Ryssland snarare spridningen av de kemiska vapnen ifall den syriska regeringen skulle förlora kontrollen över dem⁶² om den syriska regeringen avsattes.

Då Ryssland motsätter sig att säkerhetsrådet gör politiska frågor som rör internationell fred och säkerhet viktiga, vill Ryssland samtidigt tydligt markera att man därför har anledning att inte skydda varken det syriska folket eller regimen som kämpar mot varandra⁶³. När det gäller att skydda så stödjer Ryssland mänskliga rättigheter och att principen om mänskliga rättigheter kan göra en militär intervention av FN eller av dess medlemsstater nödvändig. Det innebär inte, hursomhelst, att den militära interventionen ska stödja någon opposition gentemot en regim eller på något sätt ändra någon regim, utan bara skydda civilbefolkningen. Rysslands utrikesminister Sergey Lavrov uttryckte i säkerhetsrådet: ”Vi förhandlar inte om regimskifte och säkerhetsrådet behandlar inte revolutioner”⁶⁴. Rysslands uppfattning kring Syrien sedan revolutionens början har varit positiv. Man uppfattade den syriska regimen som vänlig och en avlägsen auktoritär regim som utmanades av en grupp demonstranter. Syrien var ett annat exempel på ett land som lider av sociopolitiska problem som de i Egypten och i Tunisien, och är en regim som suttit för länge vid makten och varit korrupt samtidigt som den syriska regeringen bortsett från att förändra sitt system för ett folk som eftersträvar demokrati och öppenhet. Att den syriska regeringen agerade som den gjorde tycker man har varit farligt och istället borde den ha gett efter lite för oppositionen i Syrien men samtidigt tagit fasta på sin regering⁶⁵. Ryssland är generellt sett inte för revolutioner och man har avvisat den delen av oppositionen som är anhängare till västländernas idéer inklusive det syriska nationella rådet som nu ingår i en bredare oppositionsgrupp. Man har även avvisat före detta politiker i Syrien som länge varit utanför själva Syrien och som inte har

---

60 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.4

61 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.6

62 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.9

63 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.4

64 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.4

65 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.8

några större band till landet. Ryssarna har mer visat sitt stöd för de moderata sekulära motståndarna av regimen inom landet. Man har visat sitt stöd för det nationella samordningsorganet för demokratisk förändring med anhängare som var villiga att kommunicera med de syriska myndigheterna. Vidare uppfattar Ryssland de radikala grupperna från fria syriska armén, som vill störta den syriska presidenten Bashar al-Assad och hans regim, som ett hot. Det finns fler islamister än demokrater i de radikala grupperna från fria syriska armén. Ryssarna har på känn att al-Qaeda grupper blivit lurade in till syriska oppositionella grupper och man fruktar att al-Qaeda grupperna skulle kunna bli dominerande bland regimen motståndsgupper⁶⁶. Ryssland har ingen positiv syn på de oppositionella i Syrien. Ryssarna anklagar de oppositionella grupperna för att ligga bakom organiserandet av inbördeskonflikten i Syrien. Det är inte den syriska regeringen som ligger bakom som västlänarna påstår. Man tror även att oppositionen försöker skapa konflikter mellan Syrien och Turkiet genom att föra striden till den syriska-turkiska gränsen⁶⁷.

Ett snabbt regimskifte i Syrien skulle bara vara möjligt ifall ett ingripande utifrån gjordes enligt Ryssland⁶⁸.

4.2 Ryssland och andra externa aktörer

De olika aspekterna som har berört Rysslands relation till Syrien och roll i Syrien såsom den internationella ordningen, externa aktörers åsikter och ryska inrikespolitiska frågor, har format den rysk-syriska politiken som har förändrats över tid i takt med dessa aspekters utveckling⁶⁹.

Ryssland har även stor makt när det gäller sin position på ett internationellt plan genom säkerhetsrådet som Ryssland varit medlem inom sedan år 1946. Det finns totalt 15 medlemsländer inom säkerhetsrådet och fem av dessa länder är permanenta medlemmar som har större makt än övriga medlemsländer. Dem fem länderna är Ryssland, Kina, Frankrike, USA och Storbritannien. De här länderna kan när som helst var för sig stoppa ett beslut inom säkerhetsrådet och de har vetorätt⁷⁰. Ryssland har makt att blockera USA:s politik och kan göra den olaglig enligt internationell rätt. Tillsammans med USA kan Ryssland få ett slut på kriget i Syrien med tanke på den makt som Ryssland har internationellt och den makt den har över USA i säkerhetsrådet. Kina är också en stormakt i säkerhetsrådet och motsätter sig inte själv västlänarnas politik så länge landets egna intressen inte påverkas. Ryssland och Kina går ihop kring frågor som USA och Europa har

---

⁶⁶ <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.8

⁶⁷ <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.9

⁶⁸<http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.8

⁶⁹ <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.6

⁷⁰ <http://www.fn.se/fn-info/om-fn/organisation/huvudorgan/sakerhetsradet/>

motsatt sig och på det sättet utmärker sig länderna tydligt för att vara en Rysk-Kinesisk opposition mot USA och Europa⁷¹.

Svårigheten med att hantera inbördeskonflikten i Syrien på global nivå beror dels på att Ryssland motsätter sig Västvärlden och Arabvärlden. USA och dess allierade länder kan inte längre lösa konflikten på egen hand. Ett samarbete länder emellan på både regional och global nivå krävs för en framgångsrik konfliktlösning i Syrien. För att kunna uppnå ett effektivt samarbete på ett internationellt plan krävs det att inblandade parter tydligt förstår sina motiv och mål, och speciellt viktigt är det att förstå Rysslands motiv och mål⁷².

Ryssland håller en stark utrikespolitik för att de är rika på olja och gas. Landets utrikespolitik styrs av att man lever upp till sitt nationella intresse som handlar om export av olja och gas. Det har visat sig att Ryssland är på väg att förlora mark i Centralasien, framförallt till Kina, som bygger upp transitvägar som inte tvunget måste sträcka sig över rysk mark. Det här oroar Ryssland. Vad som mer oroar Ryssland är landet Iran. Om den syriska regimen skulle falla så skulle det finnas större risk för ett krig att startas i Iran av de som stödjer ett krig med Iran. Ryssland ser Iran som ett hot mot sitt ekonomiska intresse kring olja. Med det stora oljefältet Kashagan som hittats i Kazakstan letas nu efter en väg ut till världsmarknaden. Man fruktar att nyupptäckten kommer att hanteras av Iran och att Iran då börjar bli mer västvänligt och börjar sälja den oljan till Europa. Att Ryssland skulle förlora sin exporthandel i både Asien och Europa blir det värsta för ett land som nästan helt är beroende av sin exporthandel kring både olja, gas och vapen⁷³.

Ryssland har skilda uppfattningar på olika arabländers politik om Syrien. Visst välkomnade man Egyptens förslag på att låta Iran, Saudiarabien och Turkiet gå ihop för Syriens konfliktlösning, men man håller ändå den egyptiska presidenten Mohammed Morsi på sin lista av terroristiska organisationer då han tillhör muslimska brödrskapet. Ryssland är inte glad över sitt förlorade inflytande i Arabvärlden och över de anti Rysslandkänslorna där, men har trots det inte velat ändra ställning gentemot Syrien. Man har försökt att kontrollera spänningarna mellan Saudiarabiens huvudstad Riyadh och staden Doha genom att ha nått ut till Arabförbundet och Gulf ländernas samarbetsråd. Samtidigt har Ryssland hållit kontakt med Syriens alla grannländer inklusive Jordanien, Libanon och Iran. Västvärdens relation med Ryssland sägs vara mycket sämre så här års än mellan Ryssland och Syrien. Rysslands påstående om att vara opartisk i förhållande till Syrien är skrottretande för västvärlden som anklagar ryssarna för att vara medskyldiga till tiotusentals människors död i Syrien. Samtidigt anses Ryssland vara ett allierat land till både Iran och Syrien⁷⁴.

Ryssland uppfattning av varför Israel har ställt sig mot den syriska presidenten Bashar Al- Assad och hans regim är för att israelerna är oroliga över det kärnprogram som Iran planerar. Ryssland är empatisk och förstående till

---

71 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.2

72 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.2

73 <http://www.newsmill.se/artikel/2012/03/22/oljan-g-r-att-ryssland-stoppar-intervention-i-syrien>

74 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.7

israelernas handlingar. Israel och Ryssland delar samma intressen när det gäller bland annat synen på terrorism och jihad som man ser som sina fiender. Ryssland och Israel anser att revolutionerna som svepte över Mellanöstern och Nordafrika är präglade av religionen islam och inte av demokrati. Ryssland uppfattar de islamiska regimerna Egypten, Tunisien och Libyen som till stöd för oppositionen i Syrien. Vidare anser ryssarna att Saudiarabien och Qatar levererar sin islamiska radikalism till olika arabiska länder som ett sätt att överleva⁷⁵.

Liberala grupper i Ryssland är inte så glada för landets investeringar i Syrien. Dessa grupper anklagar sitt land för att ha förstört den ryska relationen mellan de oljrikeländerna Saudiarabien och Qatar om samarbetet kring politiska frågor om olja och gas som är mycket nödvändiga för Ryssland. Konservativa grupper såsom kommunister och nationalister i Ryssland kräver att landet blir kompis med USA och slutar upp med att se USA och andra länder som man har varit ovillig att samarbeta med som sina fiender. De konservativa grupperna beklagar hur Ryssland bettet sig mot Libyen och dess president Kaddafi och hur Ryssland bettet sig innan mot Iraks president Saddam Hussein och med flera andra⁷⁶.

Iraks premiärminister Nuri al-Maliki har påstått för tidningen Asharq al-Awsat i en intervju att Turkiet är orsaken till det syriska kriget genom sitt politiska spel om att få kontrollera Syrien, Irak och Egypten⁷⁷.

Syriska attacker från regimens sida har nått turkiska gränser och en granatattack inne i Turkiet tog fem människors liv. Turkiets biträdande premiärminister Besir Atalay har påpekat att syftet med det turkiska ingripandet i Syrien inte har varit att föra krig med landet utan ingripandet gjordes mest för att skydda sitt eget land Turkiet. Som svar på granatattacken som tog fem turkiska liv skickade Turkiet trupper till Syrien och började med sitt artilleribeskjutande i Tal Abyad-området där syriska soldater sägs ha dödats. En explosion och efterföljande strider i Damaskus ska ha dödat arton turkiska soldater från Republikanska gardet. Sannolikheten för att Turkiets politik skulle påverkas av Syriens agerande är väldigt liten och man skulle inte från turkiskt håll försöka agera hårdare mot Syrien. Omvärldens reaktioner på det syriska ingripandet i Turkiet är mer kraftfullt. Den brittiska utrikesministern William Hague har kallat den syriska attacken i Turkiet för en ”skandalös händelse” och EU:s utrikeschef Catherine Ashton har fördömt attacken och tycker att syrisk militär borde ställas till ansvar för attacken som gjordes. Även ambassadörer från 28 natoländer har fördömt attacken. Alliansen inom Nato (North Atlantic Treaty) har gett ett starkt stöd till Turkiet. USA och Ryssland har också ställt sig på natoländernas sida. Den syriska regeringen erkände sitt handlande genom FN och bad om ursäkt för det. Den turkiska premiärministern Besir Atalay meddelade att man från syriskt håll har uttalat att ”inget sådant här kommer att hända igen”. Samtidigt ställer Turkiet sig i skarp kritik kring granatbeskjutningen och ber säkerhetsrådet att göra det som krävs för att stoppa agerandet ifrån Syrien, och se till att den syriska

---

⁷⁵ <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.2

⁷⁶ <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.8

⁷⁷ http://swedish.ruvr.ru/2013_02_10/Irak-den-syriska-regimen-faller-aldrig/

regeringen respekterar turkiskt territorium. Från turkiskt håll har man visat sig vara orolig för kurderna i norra Syrien som har bildat ett eget territorium för att styra själv där⁷⁸.

Kinas relation till Syrien är inte lika självklar som Rysslands. I Kina har man inte gjort mycket för att skapa bra relationer till Syrien då man inte har några större intressen i landet. Kina tycker att det är olämpligt att överbelasta sina diplomatiska förbindelser med Västvärlden bara för att skapa en konflikt i ett land som Syrien där man inte alls förstod sig på eller ville förstå sig på vad som händer där. Kina avstod från att ingå en offentlig debatt med Europa om händelseförloppet i Syrien. USA och Europa accepterade detta lugnt och tog tag i kritiken mot Ryssland själva. Kinas intresse i Mellanöstern är riktad på energiförsörjning och därför har uppmärksamheten från Kina lagts på Saudiarabiens och andra Gulf länders politik istället då det finns ett intresse i dessa länder⁷⁹. Ryssland och Kina i säkerhetsrådet tog ett beslut under hösten 2011 genom att uppmana de oppositionella i Syrien och den syriska regeringen om att sluta strida och istället börja kommunicera med varandra. Genom en vapenvila skulle den syriska presidenten Bashar al-Assad och hans regering kunna ställas på rätt plats, men västländerna och de oppositionella i Syrien gick inte med på detta. Västländerna föreslog att man kunde gå med på ett sådant beslut ifall ansvar bara lades på den syriska regeringen om att dra sig tillbaka från olika städer. Förslaget nekades mer än en gång av både Kina och Ryssland. Samtidigt blev det tydligt hur maktlös nu Ryssland stod i säkerhetsrådet, och för att behålla sin legitimitet skapade man nya politiska frågor i Gulf länderna och på andra håll i världen⁸⁰.

---

⁷⁸ http://www.svd.se/nyheter/utrikes/turkiet-far-gront-ljus-for-invasion_7551690.svd

⁷⁹ <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.8

⁸⁰ <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.9

5 Avslutning

I detta avsnitt sammanfattas tidigare avsnitt, jag drar paralleller till teoridelen och analyserar utifrån den med koppling till mitt problem. Sist besvaras min huvudfråga.

5.1 Sammanfattning

Omvärldens relation till Syrien har visat sig bero på hur man uppfattar den globala ordningen, den folkliga suveräniteten, mänskliga rättigheter och ansvaret av att använda våld istället för att låta en konflikt själv lösa sig. Ryssland stödjer mänskliga rättigheter när det gäller att skydda och att principen om mänskliga rättigheter kan göra en militär intervention av FN eller dess medlemsländer nödvändig. Syftet med den militära interventionen är inte att stödja en opposition gentemot en regering eller ändra en regering utan syftet är att skydda civilbefolkningen. Ryssarna ställer sig mot användandet av våld och hot om våld. Det är tillåtet att använda våld i det fall säkerhetsrådet där Ryssland har vetorätt, vilket innebär att man kan neka ett beslut, beslutar det. Samtidigt ska användandet av våld kontrolleras av säkerhetsrådet⁸¹. Ryssland kan blockera USA:s politik i säkerhetsrådet och har störst makt på det sättet i säkerhetsrådet. Med detta vill ryssarna styra användandet av våld oavsett vad iblandade parter i säkerhetsrådet har för invändningar. Ett annat sätt man bevisat sin makt från ryskt håll är genom fartygen från alla ryska flottor som monterades i östra medelhavet i januari år 2013 för att göra de största marina övningarna sedan Sovjetunionens fall år 1991. Syftet med övningarna var att bevisa för omvärlden att den ryska flottan var tillbaka igen och existerar⁸².

Ryssland har också tydligt markerat sin ställning gentemot sin inblandning i den syriska revolutionen genom den ryska utrikesministern Sergey Lavrov som uttalade i säkerhetsrådet: ”Vi förhandlar inte om regimskifte och säkerhetsrådet behandlar inte revolutioner”⁸³. Man tycker att det har varit farligt att agera som den syriska regeringen gjorde, istället borde man ha gett efter för oppositionen

---

81 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.9

82 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.6

83 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14>, s.4

men också tagit fasta på sin regering⁸⁴. Samtidigt stödjer Ryssland inte oppositionen i Syrien, man anklagar de oppositionella för att ligga bakom hela inbördeskonflikten i Syrien. Då Ryssland motsätter sig att säkerhetsrådet gör politiska frågor som rör internationell fred och säkerhet viktiga, vill Ryssland samtidigt tydligt markera att man därför har anledning att inte skydda varken det syriska folket eller regimen som kämpar mot varandra⁸⁵.

I Kina har man inga större intressen i Syrien, varken ekonomiska eller politiska intressen. Energiförsörjning är det största intresset i Mellanöstern och därför har Kina fokuserat på sina relationer till Saudiarabien och andra Gulfländers politik då det finns ett intresse i de här länderna⁸⁶.

Enligt Ryssland så skulle ett snabbt regimskifte i Syrien kunna ske enbart om ett ingripande utifrån gjordes. Samtidigt är det komplicerat att hantera inbördeskonflikten i Syrien på global nivå då Ryssland motsätter sig arabvärlden och västvärlden. USA med sina allierade kan inte ensamma lösa konflikten själva och ett samarbete behövs mellan inblandade länder på både regional och global nivå för en konfliktlösning. Det krävs speciellt att man förstår varandras motiv och mål och speciellt viktigt är det att förstå Rysslands motiv och mål för att uppnå ett lyckat samarbete⁸⁷.

Iraks premiärminister Nuri al-Maliki uttalade att Turkiet kan vara orsaken till inbördeskonflikten i Syrien för att Turkiet håller ett spel om att få kontroll över Syrien, Irak och Egypten⁸⁸. De syriska granatattackerna som nådde turkiska gränser tog fem människors liv. Trots det brutala beteendet från syriskt håll har turkiska premiärministern Besir Atalay nämnt att man inte ska agera hårdare mot Syrien och att den turkiska politiken inte skulle påverkas av Syriens agerande. Omvärldens reaktioner på attacken var mer kraftfullt än Turkiets. Ryssland och USA ställde sig på natoländernas sida som gav ett strakt stöd till Turkiet. Från turkiskt håll har man via säkerhetsrådet bett om ett ingripande för att stoppa Syriens agerande och se till att Syrien respekterar turkiskt territorium⁸⁹.

Anledningen till att Israel har ställt sig mot den syriska regeringen beror på israelernas rädsla över det kärnprogram som Iran planerar enligt Ryssland⁹⁰, då Iran anses vara ett allierat land till Syrien. När det gäller synen på terrorism och jihad delar Ryssland och Israel samma uppfattningar, man ser de som sina fiender. Enligt Ryssland och Israel är revolutionerna i Mellanöstern och Nordafrika präglade av religionen Islam och inte av demokrati. Egypten, Tunisien och Libyen stödjer oppositionen i Syrien för att deras regeringar är muslimska. Saudiarabien och Qatar levererar sina muslimska politiska åsikter till olika arabiska länder för att skydda sig själva tycker Ryssland⁹¹.

---

84 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ffl4#>, s.8

85 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ffl4>, s.4

86 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ffl4>, s.8

87 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ffl4>, s.2

88 http://swedish.ruvr.ru/2013_02_10/Irak-den-syriska-regimen-faller-aldrig/

89 http://www.svd.se/nyheter/utrikes/turkiet-far-gront-ljus-for-invasion_7551690.svd

90 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ffl4#>, s.9

91 <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ffl4#>, s.9

Tillsammans med Kina tog Ryssland ett beslut i säkerhetsrådet hösten år 2011 för oppositionen i Syrien och den syriska regeringen om att sluta strida och istället kommunicera med varandra. En vapenvila skulle kunna ställa presidenten Bashar al-Assad och hans regering på plats. Men västländerna och de oppositionella i Syrien vägrade gå med på beslutet, man ville att allt ansvar skulle läggas på den syriska regeringen bara. Kina och Ryssland nekade detta förslag flera gånger. Ryssland stod maktlös i säkerhetsrådet och skapade nya politiska frågor i Gulfländerna och på andra ställen i världen för att behålla sin legitimitet⁹².

5.2 Teorianknytning

Man kan se revolutioner som antingen *klasskrig* eller som *inbördeskrig*, enligt Marx teori och behaviouralisters teori. Man kan i Syriens fall förstå revolutionen som ett *inbördeskrig* där olika klasser vill ha en förändring av det samhällssystem man lever i och uppnå större *frihet* och *makt*. Definitionen av revolution är en instabil konflikt mellan en politisk rörelse och en stat där båda utgör samma befolkning och territorium. De två olika parterna inte överens på grund av varierande ideologiska program som består av olika sociala intressen. Revolutioner är också konflikter om strävan efter makt och legitimitet inom stater⁹³.

Forskningen kring orsaker till krigs uppkomst har särskilt lagt vikt på drivkrafter bakom uppror. I fattiga länder legitimerar upprorsgrupper sitt våldsanvändande genom att understryka att avsikten är att förbättra levnadsvillkoren för befolkningen i landet och att göra skola och sjukvård tillgänglig. Det är *ekonomiska orättvisor* och det *politiska missnöjet* som gör att upprorsgrupper i det samhället mobiliserar sig. Skulden för det instabila läget läggs på *dåligt ledarskap*, *utbredd korruption* och en *ekonomisk politik* som mer gynnar den politiska elitens privata intressen än befolkningen i landet⁹⁴. Man kan faktiskt förstå anledningen till varför krig brutit ut i Syrien och varför oppositionsgrupper i Syrien gått ihop för att kämpa mot ett rättvist samhälle genom forskningen av krigs uppkomst som ovan nämnts. Krig uppstår i samband med *ekonomiska möjlighetsstrukturer* som gör deltagandet i en rebellgrupp lönsam. Fattiga människor som är utan jobb och utbildning ansluter sig gärna till

---

⁹² <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.9

⁹³ Halliday, *Revolution and world politics*, 1999, s.236

⁹⁴ Aggestam-Höglund, *om krig och fred*, 2012, s.89

en rebellrörelse då detta kan leda till en *förbättrad ekonomisk situation*⁹⁵. De inkomster som konflikter leder till kan vara en viktig förklaring till varför krig uppkommer och *fortsätter*. Inkomster från illegal handel med naturresurser, kidnappningar med lösesummor, smuggling av droger är exempel på *ekonomiska processer* som i skymundan av en aktuell konflikt kan skapa stora inkomster åt personer som är inblandade i processerna som till exempel fattiga människor⁹⁶. Detta kan också vara en anledning till att oppositionsgrupper i Syrien fortsätter att strida.

Realister betonar att internationella relationers innebörd och förståelse alltid har utgått från begreppet *makt*⁹⁷. Ett anarkiskt internationellt system kommer alltid att präglas av *militär makt*. I det systemet är det svårt att lita på andra stater som redan skaffat sig militära resurser och för att säkra sig själva gör andra stater likadant genom att också skaffa sig militära resurser⁹⁸. Ryssland har anklagats för sin export av vapen till Syrien flera gånger av både FN och USA eftersom andra stormakter upplever detta som ett *hot*. Avsikten med Rysslands militära utrustning är enligt Ryssland inte att användas mot civila. FN och USA har avvisat de attackhelikoptrar som skickades till Syrien. Ryssland försvarar sig själv här genom att påstå att det inte finns något FN-embargo mot vapenförsäljning till Syrien⁹⁹. Iran är ett exempel på ett land som skaffat sig militära resurser genom att skapa kärnvapen under krigsperioden i Syrien. Detta är ett tecken på att försvara sig. Resultatet av den här processen kallas för *upprustningsspiral*. Staterna litar inte på varandra och kan inte samarbeta för att stoppa denna spiral, istället startar man krig innan andra stater hinner utveckla sig mer¹⁰⁰. Detta kan vara anledningen till att andra stater i mellanöstern också startat inbördeskrig i sina länder. Det här tillståndet kallas för *säkerhetsdilemmat* enligt realisterna¹⁰¹.

I det internationella systemet är det tydligt att Ryssland har mest makt, i säkerhetsrådet till exempel kan Ryssland blockera USA:s politik och kan göra den olaglig enligt internationell rätt¹⁰²-ref. Krig kan undvikas genom att stater i det internationella systemet skapar *maktbalans*. Maktbalans innebär att stater uppfattar att de har lika mycket militära resurser som andra stater och lika stor möjlighet som andra stater att snabbt skaffa fler resurser. Följden av denna process blir att de starka staterna förblir ungefär lika starka och de svaga staterna hamnar utanför eller inte spelar någon roll¹⁰³. Det har skapats en maktbalans mellan stormakterna i säkerhetsrådet under kriget i Syrien då ingen av dessa länder krigat med varandra. Samtidigt är det tydligt att USA och västvärlden som är en pakt för sig i säkerhetsrådet är de svaga staterna som inte spelar någon roll

---

⁹⁵ Aggestam-Höglund, *om krig och fred*, 2012, s.90

⁹⁶ Aggestam-Höglund, *om krig och fred*, 2012, s.90

⁹⁷ Gustavsson-Tallberg, *internationella relationer*, 2006, s.36

⁹⁸ Gustavsson-Tallberg, *internationella relationer*, 2006, s.39

⁹⁹ Artikel –sydsvenskan

¹⁰⁰ Gustavsson-Tallberg, *internationella relationer*, 2006, s.39-40

¹⁰¹ Gustavsson-Tallberg, *internationella relationer*, 2006, s.40

¹⁰² <http://carnegie.ru/2013/02/12/mythical-alliance-russia-s-syria-policy/ff14#>, s.2

¹⁰³ Gustavsson-Tallberg, *internationella relationer*, 2006, s.40

medans Ryssland (och Kina som står på Rysslands sida) kvarstår som den starka staten.

Man kan säga att stormakterna i säkerhetsrådet ingår i ett *multipolärt system* där man försöker balansera varandra hela tiden, istället för att kriga med varandra¹⁰⁴.

Kompatibilitetsdiskursen inom demokratiseringsteori förklarar att länder med islam och politisk kultur i arabvärlden inte skulle vara mindre benägna att demokratiseras i jämförelse med andra religioner och kulturer¹⁰⁵. Därför tror jag enligt kompatibilitetsdiskursen att Syrien liksom västvärlden har lika stor möjlighet att demokratiseras, det skulle ta längre tid att omvandla ett traditionellt diktatoriskt politiskt system till ett demokratiskt system men det är inte omöjligt.

Ryssland har visat sig ha en *ekonomisk* och en *maktpolitisk* roll i inbördeskriget i Syrien. Ekonomisk för att det finns ett materiellt intresse i Syrien, man har slutit avtal på flera miljarder dollar med Syrien om försäljning av vapen och stridsflygplan. På det sättet har Ryssland visat sig ha ett vinstintresse i Syrien. Ryssland har en maktpolitisk roll i inbördeskriget i Syrien för att Ryssland hela tiden försökt säkra sin makt i förhållande till andra stormakter i säkerhetsrådet som till exempel USA, och i förhållande till andra länder i Mellanöstern och på andra ställen i världen genom att skapa bra politiska relationer till dessa länder.

---

¹⁰⁴ Gustavsson-Tallberg, *internationella relationer*, 2006, s.42

¹⁰⁵ Olimat, Muhamad, 2011. "The Fourth Wave: Revolution and Democratization in the Arab Middle East, *Journal of international women`s studies*, vol.12, nr 3, s.2

6 Referenser

6.1 Primärkällor

<http://www.sydsvenskan.se/varlden/ryska-helikoptrar-till-syrien/>

<http://www.dn.se/kultur-noje/debatt-essa/sondring-haller-revolutionen-i-syrien-stangen>

<http://www.svt.se/nyheter/varlden/ny-fredsplan-for-syrien-i-fn>

<http://www.gp.se/nyheter/varlden/1.836492-utkast-till-ny-grundlag-i-syrien>

<http://www.dn.se/nyheter/varlden/sjukt-skamt-med-allmanna-val-i-syrien>

<http://www.svt.se/nyheter/varlden/assad-uppges-acceptera-fn-s-fredsplan-hillary-clinton-vill-se-omdelbara-handlingar>

<http://www.svt.se/nyheter/varlden/ny-fredsplan-for-syrien-i-fn>

<http://www.fn.se/syrien/om-kampanjen/fn-forbundet-om-situationen-i-syrien/samling-i-fn-kravs-mot-syrien1/>

<http://www.fn.se/fn-info/om-fn/organisation/huvudorgan/sakerhetsradet/>

http://swedish.ruvr.ru/2013_02_10/Irak-den-syriska-regimen-faller-aldrig/

http://www.svd.se/nyheter/utrikes/turkiet-far-gront-ljus-for-invasion_7551690.svd

6.2 Sekundärkällor

Esaiasson m.fl. *Metodpraktikan*, 2007